

Бонч-Осмоловський Борис Федорович (15.06.1870 р. – 19.01.1921 р.)

Борис Федорович Бонч-Осмоловський родом з Симбірська, де він народився 15 липня 1870р. і закінчив гімназію. У 1893 році Борис Федорович закінчує у Німеччині Фрайбурзький університет. Повернувшись на батьківщину, обравши себе в хірургії, в 1895 році закінчує медичний факультет Московського університету. З 1896 р. працює лікарем в Курганській області. Практична школа привела його в діючу армію, 1900 рік він проводить в Китайській кампанії в якості хірурга російської армії. З армії Борис Федорович повертається в Санкт-Петербург. Працює ординатором в хірургічних відділеннях

декількох лікарень міста.

В травні 1903 р. Борис Федорович приїжджає до Херсона ординатором хірургічного відділення в губернську земську лікарню. На початку 1904 р. міськуправа Херсона запрошує його на посаду старшого лікаря губернської земської лікарні. 35-річний лікар відродив хірургію в Херсоні. Борис Федорович, що мав колосальний досвід хірургічної діяльності, знайомий з науковими досягненнями, який сповідує асептику і антисептику, що просуває наркозну справу в щоденну практику операційної діяльності, спадкоємець піроговських звітів, який знав техніку Т. Більрота і Н. В. Скліфосовського, буквально блискавично завоював славу лікаря-рятівника. Його операції були воістину рятівні, вони мали широкий діапазон. Першим у Херсоні почав радикально оперувати онкологічних хворих. Вже в 1905 році Бонч-Осмоловський очолив Товариство херсонських лікарів. У протоколах Товариства публікуються наукові роботи Бориса Бонч-Осмоловського. Міське населення знало і шанувало Бориса Федоровича, громадянина і відданого патріота свого міста. Коли, в 1909 році, Бориса Федоровича Бонч-Осмоловського звільнили з посади старшого лікаря губернсько-земської лікарні, Товариство херсонських лікарів висловило офіційний протест Думі та держуправі. Мотиви звільнення були надумані. Причину знайшли в нестачі вугілля та очерету в видаткових відомостях губернсько-земської лікарні.

Медична громадськість Херсонської губернії була шокована рішенням держуправи про усунення Бонч-Осмоловського з посади старшого лікаря губернсько-земської лікарні. Коли в січні 1914 р. Відкривалася лікарня ім. А. і О. Тропіних, йому, тоді ще ординаторові губернсько-земської лікарні, запропонували в ній посаду старшого лікаря, але Борис Федорович відмовився від цієї пропозиції і з відкриттям нової лікарні став завідувати там хірургічним відділенням.

В 1915-1918 рр., будучи старшим лікарем 44-го піхотного запасного полку брав участь у Європейській кампанії. У січні 1918 року він повертається на роботу в лікарню ім. А. і О. Тропіних завідувачем хірургічного відділення. У тому ж 1918 році обіймає посаду міського голови. Вже в березні 1919 року завідує лікарнею ім. А. і О. Тропіних.

Помер Борис Федорович від висипного тифу взимку 1921 року.

Довідкова інформація:

1893 р. - закінчив Фрайсбурський університет.

1895 р. – закінчив медичний факультет Московського університету.

1896-1900 рр. – працював лікарем в Курганській області.

1900 р. - брав участь в Китайській кампанії в якості хірурга російської армії.

1901-1903 рр. – ординатор в хірургічному відділенні лікарні у Санкт-Петербурзі.

1903-1904 рр. - ординатор в хірургічному відділенні губернсько-земської лікарні, м. Херсон.

1904-1909 рр. – головний (старший) лікар губернсько-земської лікарні, м. Херсон.

1909-1913 рр. – ординатор губернсько-земської лікарні.

1914-1915 рр. - завідувач хірургічним відділенням лікарні ім. Афанасія і Ольги Тропіних, м. Херсон.

1915-1918 рр. - брав участь в Європейській кампанії в якості старшого лікаря 44-го піхотного запасного полку.

1918-1919 рр. - завідувач хірургічним відділенням;

1919-1921 рр. - головний лікар лікарні ім. Афанасія і Ольги Тропіних, м. Херсон.

